

Leopold Slaninka SJ

VOLANIE ČÍNY

VOLANIE ČÍNY

LEOPOLD SLANINKA SJ

VOLANIE

ČÍNY

© Leopold Slaninka SJ, 2012

ISBN 978 – 80 – 89592 – 07 – 4

ÚVOD

Spomínam si na tlačovú konferenciu v januári 2008, po zvolení pátra Adolfa Nicolása za generálneho predstaveneho Spoločnosti Ježišovej. Na otázku novinára, čo si myslí o Číne, odpovedal: „Boh je tajomstvo, aj človek je tajomstvo a Čína je tiež tajomstvom.“ Myslím, že Čína dnes vo svete predstavuje jedinečný fenomén, ktorý rezonuje a bude rezonovať čoraz viac vo všetkých sférach života spoločnosti. Čína sa v súčasnosti pre mnohých stáva nezvyčajnou výzvou i tajomným volaním.

Na stránkach tejto knihy opisujem misijnú skúsenosť, ktorú som mal možnosť absolvovať počas necelých troch mesiacov v roku 2010, keď som sa ocitol v čínsky hovoriacom svete. Aj pre mňa to bolo stretnutie s tajomne čarovným svetom. Najskôr to bol fascinujúci Hongkong a kúsok Európy na brehu Číny v meste Macau. Potom práca s hendikepovanými deťmi na Taiwane a nakoniec nezabudnuteľná skúsenosť kontinentálnej Číny.

Okrem skúseností prežitých vo svete Ďalekého východu a stručnej histórie pôsobenia jezuitov v tejto časti sveta, na nasledujúcich stránkach by som sa rád s vami podelil aj o veľmi osobnú skúsenosť, ktorú som prežil v rámci procesu rozlišovania o povolaní na misie do Číny. Toto rozlišovanie som v sebe intenzívne prežil a v jeho procese som sa dal viesť svätým Ignáčom z Loyoly, ktorého mnohí nazývajú skutočným majstrom duchovného rozlišovania. Verím, že pre každého, kto stojí pred vážnym životným rozhodnutím, môžu byť zásady ignaciánskeho rozlišovania v hľadaní Božej vôle pre svoj život, ktoré predkladám, pretavené mojou osobnou skúsenosťou, zdrojom inšpirácie.

Môj prvý dojem

Trojmesačný misijný experiment som začal vo štvrtok, 21. januára 2010 odletom z Dublinu do Frankfurtu, kde som presadal na ďalší desaťhodinový let do Hongkongu. Už štvormotorový, dvojposchodový, plne obsadený Boeing 747-400, s kapacitou asi 600 miest, dával tušiť, že sa začína cesta do „ľudnatého“ sveta. Prvým paradoxom bola však hneď po prelete nad Ukrajinou, Ruskom a Kazachstanom Čína, ktorá nás privítala na asi 2 000 km mŕtvou krajinou zamrznutej skalnej púšte.

Po pristátí na modernom letisku v Hongkongu ma doslova fascinovalo supermoderné mrakodrapové mesto, ktoré mi však zároveň pripomínalo talianske mesto Neapol: štíhle, z mora do kopcov vystupujúce obytné mrakodrapy, množstvo ľudí a horúčkovité tempo pulzujúceho života, supermoderné sklenené vežiaky na jednej strane a chudoba na strane druhej. Obe mestá spája aj „klasický ľudový trh“ zeleniny a rýb, ktorý však vzhľadom na množstvo a rozličnosť druhov či veľkosti rýb a morských živočíchov ďaleko presahuje ten, ktorý možno vidieť v Taliansku.

Pokiaľ ide o hustotu obyvateľstva, kedysi som si myslel, že Petržalka v Bratislave je preľudnené sídlisko, keďže tam v trinásťposchodových panelákoch žije na takom malom priestore toľko ľudí. Nuž v porovnaní s tým, čo možno vidieť tu, je Petržalka „milou dedinkou“. Tu je úplne normálne, že nahustené obytné mrakodrapy siahajú až do výšky 30 poschodí, mnohé majú až 50 poschodí. Najnovší tunajší hotel má 108 poschodí a je zasadený medzi nové obytné výškové budovy, kde na pomerne malom priestore žije okolo pol milióna ľudí (ako v celej Bratislave). Hustota obyvateľstva v Hongkongu na 1 km² je oproti Bratislave šesťkrát väčšia. Kedykoľvek som prechádzal ostrovom, cítil som neustále

úžas nad tým, čo tu títo ľudia boli schopní postaviť. Aj v iných veľkých mestách, ako je napr. New York, možno vidieť niekoľko takýchto budov, no tu sú hádam stovky architektonických výškových unikátov, zasadených do kopcov, a tie nové sú aj pekne zladené s prírodou. Asi nie náhodou sa hovorí, že kto navrhol dom v Hongkongu, stal sa architektom známym na celom svete. Po niekoľkých pokusoch som tieto architektonické veľdiela prestal fotografovať, lebo som zistil, že je nemožné ich skutočne zachytiť – ak podídete bližšie, nezestia sa do objektívu, a z diaľky sú už zasa veľmi maličké a fotky nevyjadrujú ten úžas, ktorý tieto budovy skutočne vzbudzujú, keď sa ocitneme medzi nimi. Medzi ďalšie architektonické unikáty tohto mesta patrí napríklad najdlhší „závesný“ most na svete, dlhý 2,2 km.

HONGKONG – SUPERMODERNÉ MESTO A OSTROV SLOBODY

Z hľadiska historického vývoja Hongkongu sú významné dve obdobia. Prvé od roku 1854, keď sa Hongkong stal dôležitým centrom britskej kolónie, až do roku 1997, keď sa dostal pod vládu Čínskej ľudovej republiky so sídlom v Pekingu. Druhým dôležitým momentom sa stal nástup komunizmu v Číne v roku 1949, po ktorom mnoho bohatých čínskych investorov emigrovalo práve sem, čo vyvolalo v tomto meste nevídaný komerčný boom. Hoci je Hongkong prakticky už súčasťou Číny, zároveň je ešte stále mestom „slobody“, rozprestierajúcim sa na piatich ostrovoch.

Tento priestor slobody sa však končí oficiálnou hranicou Číny, vzdialenou len asi 20 km smerom do vnútrozemia. Nateraz nie sú potrebné víza a je tu plná náboženská sloboda. Katolíci tvoria štyri percentá zo siedmich miliónov obyvateľov. Oficiálnou rečou je angličtina a čínština – respektíve kantónska čínština, ktorou v provincii Guandong hovorí asi 70 miliónov Číňanov, a mandarínska čínština, ktorá je oficiálnym čínskym jazykom. V autobuse, ktorý spája letisko s centrom Hongkongu a ktorý plní zároveň aj úlohu turistického sprievodcu po krajine, počuť z reproduktora hlas najprv v angličtine, potom v kantónskej a nakoniec v mandarínskej čínštine. Práve tá je akoby potichu sa opakujúcim refrénom – „sloboda len do času“.

Jezuiti sa tu stali Číňanmi

Spoločnosť Ježišova začala svoje pôsobenie v Hongkongu v roku 1926, keď tam dvaja írski jezuiti založili prvú jezuitskú misiu. Tá sa neskôr stala viceprovinciou, a dokonca aj samostatnou provinciou. Zaujímavosťou je fakt,